

meget med den Slags Ting før, og det kan godt være, at han er overordentlig dygtig. Jeg vil, som sagt, gerne holde hans Navn ude, fordi det ikke drejer sig om Personen, men om hans Erklæring. Denne Arkitekt lader saa to Haandværksmestre foranstalte en Undersøgelse. Ogsaa dem vil jeg nødig nævne ved Navn, selv om de ogsaa findes nævnte i Betænkningen. Det er to private Haandværksmestre i København, ligesom det er en privat Arkitekt i København, der optræder i denne Sag. De to Haandværksmestre anstiller en Undersøgelse, en Murrnester af Grundforholdene, for at sige det kort, og en Tømmermester af Tømmerværket i Garnisonssygehuset, og saa sker der det mærkelige, at de kommer til det stik, stik modsatte Resultat af det, Ingeniørkorpset var kommet til. Hvad Ingeniørkorpset har fundet daarligt, finder de udmærket; hvor Ingeniørkorpset har øvet Kritik, siger de, at der er slet ingen Kritik at øve. Og dertil er der ingenting at sige. Det er muligt, at de har Ret. Men hvis de har Ret, har Ingeniørkorpset fuldkommen Uret; det er i alt Fald sikkert. En af disse to Parter maa tage fejl. Det eneste, man maaske kunde sige om de to Haandværksmestres Erklæring, er dette, at de just kom til det Resultat, man ønskede, de skulde komme til. Det behøver naturligvis ikke at have paavirket deres Undersøgelse; men jeg vil blot bemærke, at de kom akkurat til det stik modsatte Resultat af Ingeniørkorpset og til det Resultat, man ønskede. Og her maa jeg maaske sige med det samme, at Arkitekten kom ogsaa til det Resultat, han ønskede. Man kunde maaske sige med den ærede Ordførers (Niels Rasmussen) Ord, at han „havde stillet sig en Opgave“, og det var just den, han kunde løse. Der staar i Arkitektens Skrivelse, at han har allerede ved Udvalgsmøder fremsat den Paastand, at det ikke var den rette Tid — jeg vil hellere citere det ordret: „Som jeg har fremhævet i Udvalgsmøder, anser jeg ikke Tiden for rigtig valgt til nu at forlade det gamle Garnisonssygehus.“ Deraf kunde maaske ærede Medlemmer slutte, at denne Arkitekt havde været Medlem af det Udvalg; der har været nedsat om denne Sag; men det er ikke Tilfældet, som man naturligvis ogsaa ved nøjere Overvejelse vil forstaa. Nej, der har, saa vidt man kan begribe, været nedsat et Udvalg i Sommer af nogle Mænd, nærmest fra Flaaden, repræsenterende Marinen paa forskellig Vis, ogsaa en enkelt Landstingsmand og en enkelt Folke-

tingsmand, der for Resten ogsaa er knyttet til Flaaden. Af dette Udvalg har denne Arkitekt været Medlem, og der har han allerede — man maa altsaa sige, han har en Art profetisk Gave —, der har han allerede været klar over, at Tiden ikke var rigtig valgt til nu at forlade det gamle Garnisonssygehus, og han har rimeligvis ogsaa haft den Plan færdig — det er ham, der skal bygge det nye Hospital for Flaaden, det behøver jeg vel ikke at sige —, at man kunde ombygge Garnisonssygehuset og gøre det tjenligt til Brug. Og saa foreligger der altsaa fra ham, efter at han har faaet de to Haandværksmestres Erklæring, en Skrivelse, efter hvilken han anser det for muligt at ombygge Hospitalet, saaledes at det bliver et tidssvarende, moderne og fuldt ud tilfredsstillende Hospital.

Arkitektens Erklæring er delt i to Dele, først en Undersøgelse af den „nuværende Tilstand“, som det hedder som Overskrift, og senere hedder det: „Projektet til Ombygning“. Af dette Projekt til Ombygning vil man se, at han kan forøge Garnisonssygehusets nuværende Sengeplads med i alt 28 Senge. Det er det hele. Der er i Øjeblikket Plads til 314, og han erklærer, at han kan forøge det til 342, altsaa for en Pris af 300,000 Kr. eller 350,000 Kr. — det skal jeg senere komme til. Og saa gennemgaar han, hvorledes han vil skaffe mere Plads, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig interessant at se, hvorfra han faar denne Plads. Han skriver et Sted: „Efter hvad jeg har hørt paa Hospitalet, er det tilstrækkeligt for en Underofficer at have Kontorarbejde ved Anstalten for at have Fribolig.“ Det er et underligt Udtryk; men det vil sige, at naar en Underofficer har Kontorarbejde ved Anstalten, har han ifølge dette ogsaa Fribolig. Jeg vil gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om dette er rigtigt; Arkitekten har kun „hørt“ det. Dernæst siger han: „At det ikke er nødvendigt, at Bademesteren bor paa Hospitalet, bevises ved samme Lejlighed, da han tidligere havde sin Lejlighed ved Epidemihospitalet.“ Men hvis der bliver en Bademester ved Hospitalet, der skal have en Lejlighed, kan det ikke nytte, at man tager den fra ham, som den nuværende Bademester har. Og endelig kommer det mærkeligste af det hele. Han skriver saaledes: „Jeg har endvidere ladet mig fortælle, at Økonomen, som samtidig er ansat ved Epidemihospitalet, har to Tjenestelejligheder, en hvert Sted, og at han bor, det vil sige sover, i den til Epidemihospitalet hørende Bolig,